

nyek kerültek elő. A többi szondából szórványosan szintén előkerült néhány hasonló korú kerámiatöredék.

A számos előkerült lelet miatt, és elsősorban a köves út vonalának megismerése céljából a második ütemben további két szondát húztunk az 1. szondával párhuzamosan, 25 m hosszúságban, 3 m szélességben.

A 3. szondában részletesen megfigyelhetővé vált a többperiódusú út szerkezete, amely utolsó fázisában közel 9 m széles lehetett. Az útfelületben szintén több faragott építészeti elemet, többek között egy újabb nagy párkánytöredéket találtunk. Az út vonalától É-ra egy pompásan faragott, életnagyságú domborműtöredéket találtunk, amely egy kelta népviseletbe öltözött asszonyt ábrázol.

A 4. szondában egy újkori épület falazása legtöbb helyen elpusztította a régészeti rétegeket. A szonda D-i oldalán néhány helyen még megfigyelhető volt az út köves nyoma, valamint a szonda középső részén egy falalapozás vonalát tudtuk követni 2,5 m hosszúságban.

Összefoglalásképpen elmondható, hogy a területen egy ÉNy-DK tájolású, többször megújított út részletét figyeltük meg. Az út legfelső rétege a leletek alapján 4. századi. A vegyes rítusú temetkezések valószínűleg valamelyik közeli villacsoporthoz tartozhatnak, és az előzetes adatok szerint a 2. század végére datálhatók. A területen ebben a korban legalább egy, jelenleg még nem lokalizált monumentális sír építmény állt, amely feltehetően egy közeli gazdag villagazdasághoz tartozott.

ZSIDI PAULA – LASSÁNYI GÁBOR

53. Budapest, III. Lajos utca 112. – Fényes Adolf utca 5.

Ró

A telken az Opus Építő Kft. társasházának alapozási munkái előtt végeztünk megelőző feltárást 2001. augusztus-szeptember folyamán. A telek az aquincumi katonaváros D-i részén fekszik, a limesút keleti felén.

A kutatás célja a terület római kori beépítésének vizsgálata volt. A limesúttól keletre eső római lakóház 2–3. századi falait tártuk fel. A harmadik századi bővítésekkel kapcsolatban ugyanazt a tendenciát figyelhetjük meg, mint a limesút nyugati oldalán, az épület zárófala az átépítések során egyre nyugatabbra tolódott ki. A század középső harmadára pedig az insula központi udvarát is beépítették.

Az utóbbi évek régészeti kutatásai nyomán úgy tűnik, az út nyugati felén álltak az előkelőbb, nagyobb alapterületű, díszesebb, gazdagabb házak, míg a szemközti, keleti épületsor keskenyebb, szerényebb kivitelezésű lehetett.

NÉMETH MARGIT – MADARASSY ORSOLYA

54. Budapest, III. Perényi köz

Ú

2001. október 20-án terepbejárást folytattam a Perényi közben, ahol a lakossági bejelentés kút előkerüléséről

szólt. A helyszín bejárásakor megállapítottam, hogy csatornavezeték fektetése során véletlenül, a nyomvonalat nem érintő kváderkövekből épített, téglából kirakott kávvájú 21,6 m mély kút került elő. A kút átmérője káva nélkül 90 cm volt. Az élére állított téglasorok alatt öt sorban „kisebb”, téglalap alakú kősort, és az azok alatt kb. 50 cm magas kőblokkokból kirakott több sort kb. 8 m mélységig lehetett követni. A kút nem töltötték fel, az aljában víz állt. A kút pontosan a Perényi köz 13/b. számú ház előtti út túloldalán helyezkedett el. A kút feltehetően újkori.

KIRCHHOF ANITA

55. Budapest, III. Római Strandfürdő Ró, Ú

A Római Strandfürdő területén – a fürdő átépítése miatt – 2001. január 29-től folytatódott a tavalyi évben megkezdett kutatások. Egy leendő szivattyú helyén 6×6 m² alapterületű szelvényt nyitottunk.

A felületen több újkori fázis volt elkülöníthető. A vastag újkori feltöltés eltávolítása közben már mutatkozott a szelvény É-i sarkában egy modern csatorna beásása, visszatöltésében faragott – talán római – kővel, a felület D-i részében egy K-Ny-i irányú – szintén újkori – kő- és téglakonstrukció, amely hozzáépült az előbb említett falhoz. A felület Ny-i szélénél két további, K-Ny-i irányú, 2,1 m hosszán követhető, erősen lepusztult falcsont került elő, ezek egymással párhuzamosan futnak, köztük kb. 10 cm-es „csatornával”. Ez a két párhuzamos falrészlet esetleg egy római kori csatorna alját képezhette (irányuk kb. merőleges az aqueductus főágára), környezetükből és az alsóbb rétegekből terra sigillata töredéke, terrazzodarab, imbrex- és tegulatöredékek származnak. A szelvényben több jelenleg nem volt megfigyelhető, az altalaj rétegeit azonban itt is elszínezte a forrásvíz, amely itt (a K-Ny-i irányú újkori faltól D-re) összefüggő, vízköves szintet hozott létre. A felületből származó leletanyag minimális: az újkori feltöltésből téglák, újkori kerámia, üveg, cseréppipa töredékei kerültek elő.

A 2000. év novemberében megkezdett kutatást az egykori Tóvendéglő helyén is folytattuk. A tavalyi év ásatási területétől három darab kutatóárkot húztunk, ezeket később részben össze is bontottuk. A feltárást során regisztrált falak esetében – amelyek folytatásai a tavaly előkerült épület(ek) falainak – itt csak a két fázist lehetett biztosan elkülöníteni.

A Tóvendéglő falfázisa, Ny felé eltérő irányítású osztófalakkal. Az épület D-i zárófala Ny felé keskenyedek és összességében nem éri el a 2000. évben megtalált D-i zárófal szélességét. A korábbi ásatás (1965. év) rajzairól ismert, hogy a Tóvendéglőhöz később hozzáépült egy étterem. Valószínűleg ez a hozzáépítés került elő most, erre utal a III. árok ÉK-DNy-i irányú széles fala, lépcsőindítással és egy befalazott bejárattal. Ez lehetett az eredeti vendéglő Ny-i főfala, amelynek alapozását is megtalál-